

Arrest

nr. 308 483 van 18 juni 2024
in de zaken RvV X / XI en X / XI

Inzake:

1. **X**
2. **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. ELGAZI**
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2023 respectievelijk 8 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 3 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. ELGAZI. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, dienen op 18 juli 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten nr. 286 319 en 286 320 van 20 maart 2023 worden deze weigeringsbeslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

1.2. Op 25 mei 2023 dienen verzoekende partijen een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 28 september 2023 besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze volgende verzoeken. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Ossetische-Georgische origine afkomstig uit Rustavi. U bent gehuwd met N.A. (O.V. [...]), een Georgisch staatsburger van Georgische origine met wie u in Rustavi woonde. Voor u uw vrouw leerde kennen had u een relatie met T. Toen ze zwanger geraakte wilde ze met u trouwen. U weigerde niet onmiddellijk maar voelde zich niet goed bij haar. Na de geboorte van jullie kind heeft u de relatie met haar stopgezet. Toen T. vernam dat u met iemand anders was gehuwd werd ze razend. Ze bedreigde u dat ze u zou laten arresteren. Haar vader heeft een hoge plaats bij de criminele politie. T. heeft ook een relatie met een politieman. In januari 2020 ging u uw zoon bezoeken. T. was dronken en uw zoon was niet verzorgd. U nam hem mee naar uw huis. T. belde de politie en zei dat u het kind had ontvoerd. U kon alles aan de politie uitleggen en ze zagen dat alles in orde was. Hierop stelde T. dat u tegen haar fysiek geweld had gepleegd. U werd opgepakt door de politie en voor drie dagen vastgehouden. Na het betalen van een waarborg kwam u vrij en kreeg u een contactverbod voor één maand. In mei 2020 werd u vrijgesproken door de rechtbank van Rustavi. U kreeg wel een werkstraf van 100 uur. T. bleef u en uw vrouw lastigvallen en bedreigen. Op 13/04/2022 reisde u met uw vrouw naar Turkije. Op 16/07/2022 kwamen jullie naar België waar jullie op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. Op 28/10/2022 verklaarde het CGVS jullie verzoek kennelijk ongegrond. Jullie beroep bij de RvV werd op 30/03/2023 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 25/05/2023 een tweede verzoek in. U verklaart dat de mensen met wie u in Georgië problemen had uw familie lastigvallen sinds jullie naar België zijn gekomen. Ze vallen uw moeder, uw broer en diens vrouw lastig. Ze komen bij hun langs en stellen vragen over jullie. Als ze hen op straat tegenkomen worden ze ook voortdurend lastig gevallen met vragen. Uw vrouw heeft door al deze problemen ook psychologische problemen gekregen. De persoon die uw familie viseert is T.K., de moeder van uw kind. De ouders van T. zijn politieagenten en u vreest dat ze u valselijk zullen arresteren en in de gevangenis zullen gooien. T. is ook iemand die veel alcohol drinkt en haar gedrag niet onder controle kan houden. Ze herhaalt en blijft herhalen dat de vader bij het kind moet blijven. Ze kan niet verwerken dat u niet bij haar bent en wilt u terug denkt u. U haalt verder aan dat jullie niet terug willen gaan omwille van de situatie in Georgië. Het land is erg afgegleden, er is veel criminaliteit, en er zijn veel Russen binnengekomen. Daarnaast haalt u ook aan dat jullie niet terug kunnen omwille van de psychologische en medische toestand van uw vrouw. Uw vrouw is zwanger van een tweeling en kent een erg gecompliceerde zwangerschap.

Ze heeft al verscheidene miskramen gehad waardoor ze van de dokter niet buiten mag komen. Daardoor kon ze ook niet aanwezig zijn op de DVZ voor haar gehoor in het kader van haar huidig verzoek.

U verklaart dat uw vrouw ook werd bedreigd door uw ex-partner en op straat werd lastiggevallen. Ter ondersteuning van jullie verzoek leggen jullie medische documenten voor: meerdere documenten over uw behandeling voor diabetes, meerdere documenten over de problematische zwangerschap van uw vrouw, en een verslag van een intakesessie van uw vrouw in een praktijk voor psychotherapie. Jullie hebben verder geen nieuwe documenten maar als u of uw vrouw toch nog nieuwe documenten hebben, zullen jullie zo snel mogelijk overhandigen aan het CGVS.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, m.n. dat u en uw vrouw jullie land van herkomst hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar dit land omwille van het feit dat u en uw vrouw zouden zijn lastiggevallen en bedreigd door uw ex-partner Tamari (Verklaring 2de VIB DVZ pt. 17 & 20). Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

U verklaart ook dat sinds jullie Georgië hebben verlaten uw familie, nl. uw moeder, uw broer en diens vrouw, worden lastiggevallen en worden bevraagd over u en uw vrouw. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De RvV merkte wat deze elementen betreft ook nog het volgende op: "Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen duidelijk dat hijzelf en zijn vrouw gedurende de periode van twee jaren waarin zij nog in hun land van herkomst bleven nadat zijn ex-partner vergeefs zou hebben getracht om hem in de gevangenis te krijgen met of door toedoen van deze ex-partner of haar voorgehouden connecties bij de politie en de overheid geen verdere, ernstige problemen meer hebben gekend. Hoewel verzoeker aangaf dat zijn ex-partner hen nadien bleef bedreigen en provoceren in berichten, deden zich gedurende deze twee jaren klaarblijkelijk geen verdere, ernstige feiten meer voor, werden er door zijn ex-partner en haar getrouwen geen pogingen ondernemen teneinde de dreigementen kracht bij te zetten en kenden verzoeker en diens echtgenote nooit nog andere problemen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.5-7). Dat verzoekers ex-partner nadat verzoeker en diens vrouw het land hadden verlaten plots wel bij hen thuis zou zijn langsgestaan en er ruzie zou hebben gemaakt met verzoekers schoonzus, is in dit kader dan ook niet aannemelijk (ibid., p.3). Er kan namelijk niet worden ingezien waarom zij eerst twee jaar niets zou doen behalve verzoeker en zijn echtgenote lastig te vallen, te provoceren en te bedreigen via berichten om vervolgens, nadat zij het land reeds hadden verlaten, plots ruzie te gaan maken met verzoekers schoonzus."

U haalt verder aan (Verklaring 2de VIB DVZ pt. 17) dat jullie niet terug willen gaan omwille van de situatie in Georgië. Het land is erg afgegleden, er is veel criminaliteit, en er zijn veel Russen binnengekomen. Het op een dergelijke algemene wijze verwijzen naar de situatie in uw land van herkomst, zonder een persoonlijke of concrete geloofwaardige vrees hieraan te verbinden, is echter niet van die aard dat u zou in aanmerking komen voor het toekennen van een internationaal beschermingsstatuut.

Daarnaast haalt u ook aan (Verklaring 2de VIB DVZ pt. 17 & 24) dat jullie niet terug kunnen omwille van de psychologische en medische toestand van uw vrouw. Uw vrouw is zwanger van een tweeling en kent een erg gecompliceerde zwangerschap.

Uit het verslag van een intakesessie van uw vrouw in een praktijk voor psychotherapie blijkt dat uw vrouw er jullie problemen te berde bracht die jullie zouden gekend hebben met uw ex-partner met wie u een kind heeft. Uw vrouw sprak er over verschillende (psycho)somatische klachten die ze ondervindt en die volgens de klinisch psychologe/psychotherapeute, zonder een diagnose te willen stellen, eigen zijn aan de gevolgen van aanhoudende belaging. Deze symptomen kaderen ook in de criteria voor depressieve stoornis en psychotrauma volgens het DSM-5. Ook zouden ze een significante psychisch lijdensdruk veroorzaken. Er wordt ten slotte aangebracht dat het bekend is dat veel slachtoffers van belaging psychische klachten krijgen

zoals o.a. PTSS. Het slachtoffer verkeert constant in de hoogste staat van paraatheid en dit hoge stressniveau breekt haar/zijn geestelijk en lichamelijke gezondheid langzaam af. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw verklaringen afgelegd voor het CGVS en bij de DVZ n.a.v. uw vorig verzoek blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Deze gehoren hebben op een normale wijze plaatsgevonden en niets wijst er op dat uw psychologische toestand dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt. Alhoewel er in dit attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand in verband zou kunnen staan met de door in uw asielrelaas aangehaalde gebeurtenissen, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Dit attest bevat immers slechts summiere informatie over uw vervolgingsvrees, die enkel gebaseerd kan zijn op uw verklaringen en aldus geen objectieve bewijswaarde heeft. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat uw psychische moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten.

Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van de door u aangehaalde medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Zestaphoni. U bent gehuwd met T.G. (O.V. [...]), een Georgisch staatsburger van Ossetische-Georgische origine met wie u in Rustavi woonde. Op 13/04/2022 reisde u met uw man naar Turkije. Op 16/07/2022 kwamen jullie naar België waar jullie op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. Uit uw verklaringen bleek dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald, m.n. dat u en uw man jullie land van herkomst hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar dit land omwille van het feit dat jullie zouden zijn lastiggevallen en bedreigd door T., de ex-partner van uw man met wie hij een kind heeft. Op 28/10/2022 verklaarde het CGVS jullie verzoek kennelijk ongegrond. Jullie beroep bij de RvV werd op 30/03/2023 verworpen.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst en dienden op 25/05/2023 een tweede verzoek in. Op 21/08/2023 werd u en uw man uitgenodigd door de DVZ om zich er aan te bieden om verklaringen af te leggen in het kader van jullie tweede verzoek. Bij de DVZ werd toen vastgesteld dat u niet aanwezig kon zijn op uw interview omdat u een gecompliceerde zwangerschap heeft. Omdat het niet mogelijk is voor u om voor het begin van 2024 naar de DVZ te komen om een interview af te leggen, werd de verklaring van uw echtgenoot m.b.t. de nieuwe elementen van u opgetekend. Hij verklaarde dat u in het kader van uw huidig verzoek geen nieuwe elementen heeft buiten hetgeen uw man toen had verklaard bij de DVZ. Uit de getuigenis van uw man blijkt dat u uw tweede verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door hem werden aangehaald. Uw man verklaart hieromtrent het volgende: [...]

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door uw man aangebrachte medische stukken en verklaringen blijkt immers dat u een problematische zwangerschap heeft waardoor het niet mogelijk is voor u om voor het begin van 2024 naar de DVZ te komen om een interview af te leggen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek, en werd de verklaring van uw echtgenoot m.b.t. de nieuwe elementen van u opgetekend in het kader van uw huidig verzoek.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man. In het kader van het door hem ingediende tweede verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u een gecompliceerde zwangerschap heeft waardoor het niet mogelijk is voor u om voor begin 2024 een verplaatsing te ondernemen.

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 302 027, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 302 025. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 57/6/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nieuwe elementen hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Verzoekers vragen in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe bij hun verzoekschriften.

4. Aanvullende nota's

4.1. Op 21 mei 2024 maakt verweerder in voorliggende beroepen, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin wordt verwezen naar het volgende rapport (met vermelding van weblink): COI Focus, “Georgië – Algemene situatie”, van 11 december 2023.

4.2. Ter terechtzitting op 28 mei 2024 maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met bewijzen van de geboorte van hun tweeling op 27 november 2023.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

5.2. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Op 18 juli 2022 dienen verzoekers een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaren Georgië te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren omdat zij bedreigd en lastiggevallen werden door de ex-partner van verzoeker. Op 28 oktober 2022 verklaart de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond omdat verzoekers geen beschermingsmogelijkheden in eigen land hebben uitgeput en omdat de ernst en geloofwaardigheid van hun voorgehouden vrees ernstig werd ondermijnd. Bij arresten nr. 286 319 en 286 320 van 20 maart 2023 worden deze weigeringsbeslissingen door de Raad bevestigd, waartegen geen cassatieberoep werd aangekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekers geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorig verzoek om internationale bescherming.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen. Verzoekers kunnen dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

5.4. Op 25 mei 2023 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers steunen hun volgend verzoek op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in hun vorig verzoek. Sinds hun vertrek uit Georgië worden verzoekers moeder, broer en dienst vrouw lastig gevallen door de familie van de ex-partner van verzoeker. Daarnaast verklaren ze niet te kunnen terugkeren omwille van de algemene situatie in Georgië en omwille van de psychologische en medische toestand van verzoekster. Verzoekers leggen ter staving van hun verzoek medische documenten voor ter behandeling van de diabetes van verzoeker, van de problematische zwangerschap van verzoekster en van een intakegesprek van verzoekster in een praktijk van psychotherapie.

5.5. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd:

(i) Verzoekers hebben geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die betrekking hebben op hun verzoek maar verwijzen louter naar de asielmotieven die in het kader van het vorig verzoek werden uiteengezet en die door de

commissaris-generaal werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, wat door de Raad werd bevestigd;

(ii) Het gegeven dat verzoekers louter bijkomende verklaringen aanhalen, met name dat sinds hun vertrek uit Georgië de moeder, de broer en diens vrouw van verzoeker worden lastig gevallen door de familie van de ex-partner van verzoeker, verklaringen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid;

(iii) Een algemene verwijzing naar de situatie in Georgië, zonder er een persoonlijke of concrete geloofwaardige vrees aan te verbinden, volstaat niet om in aanmerking te komen voor het toekennen van internationale bescherming;

(iv) Het door verzoekster bijgebrachte psychologisch attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas kan verklaren; het attest vormt evenmin een bewijs dat de psychische moeilijkheden van verzoekster een rechtstreeks gevolg zouden zijn van haar beweerde vervolgingsfeiten;

(v) Voor de beoordeling van de medische elementen van verzoeker, met name de behandeling van zijn diabetes, waarvoor hij meent dat er geen adequate behandeling is in Georgië, dient hij een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

5.6. Uit wat volgt blijkt dat verzoekers in hun verzoekschriften geen enkel concreet en dienstig argument aanbrengen die de motieven van de bestreden beslissingen op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Waar verzoekers verwijzen naar hun medische problemen, enerzijds de gecompliceerde zwangerschap van verzoekster en anderzijds de diabetes van verzoeker, en stellen dat er een absoluut gebrek aan toegang is tot de medische hulpverlening in Georgië, wijst de Raad erop dat deze medische problematieken op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de gecompliceerde zwangerschap van verzoekster, stelt de Raad vast dat verzoekster ondertussen op 27 november 2023 is bevallen van een gezonde tweeling (aanvullende nota van verzoekers).

Waar verzoekers verwijzen naar de algemene situatie in Georgië, duidt de Raad erop dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat. Zij dienen zulks in concreto aan te tonen, alwaar zij echter gelet op het ongeloofwaardige karakter van hun vluchtrelaas in gebreke blijven. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Waar verzoekers verwijzen naar de psychische toestand van verzoekster en menen dat de commissaris-generaal hier geen rekening mee heeft gehouden, bemerkt de Raad dat verzoekers voorbijgaan aan de pertinente vaststelling hieromtrent in de bestreden beslissingen:

“Uit het verslag van een intake sessie van uw vrouw in een praktijk voor psychotherapie blijkt dat uw vrouw er jullie problemen te berde bracht die jullie zouden gekend hebben met uw ex-partner met wie u een kind heeft. Uw vrouw sprak er over verschillende (psycho)somatische klachten die ze ondervindt en die volgens de klinisch psychologe psychotherapeute, zonder een diagnose te willen stellen, eigen zijn aan de gevolgen van aanhoudende belaging. Deze symptomen kaderen ook in de criteria voor depressieve stoornis en psychotrauma volgens het DSM-5. Ook zouden ze een significante psychisch lijdensdruk veroorzaken. Er wordt ten slotte aangebracht dat het bekend is dat veel slachtoffers van belaging psychische klachten krijgen zoals o.a. PTSS. Het slachtoffer verkeert constant in de hoogste staat van paraatheid en dit hoge stressniveau breekt haar/zijn geestelijk en lichamelijke gezondheid langzaam af. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielaas kunnen verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw verklaringen afgeleid voor het CGVS en bij de DVZ n.a.v. uw vorig verzoek blijkt dat u aangaande uw asielaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Deze gehoren hebben op een normale wijze plaatsgevonden en niets wijst er op dat uw psychologische toestand dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt. Alhoewel er in dit attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand in verband zou kunnen staan met de door in uw asielaas aangehaalde gebeurtenissen, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Dit attest bevat immers slechts summiere informatie over uw vervolgingsvrees, die enkel gebaseerd kan zijn op uw verklaringen en aldus geen objectieve bewijswaarde

heeft. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat uw psychische moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten.”

Wat betreft hun vluchtrelaas en de vermeende problemen met de ex-partner van verzoeker, blijven verzoekers steken in het louter volharden in de ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Tenslotte waar verzoeker ter terechtzitting opwerpt dat hij niet kan terugkeren naar Georgië omdat hij daar ten onrechte, door toedoen van zijn ex-partner en haar omgeving, bij verstek zou zijn veroordeeld onder het valse voorwendsel dat hij zijn auto zou hebben uitgeleend aan een persoon zonder rijbewijs, merkt de Raad op dat dit een louter blote bewering betreft waarvan verzoeker geen enkel bewijs aanbrengt.

5.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

5.8. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgend) verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing van de commissaris-generaal om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen behoort, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, tot haar soevereine appreciatiebevoegdheid. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6. Conclusie

In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde of zijn er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekers voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu hun volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS